

gølgelser for en fornuftig Forsikringslov, altsaa en Lov uden Indførelsen af de nævnte fire principielle Krav. Man maa have et Tilsyn, der paa een Gang er effektivt og saa lempeligt, at det ikke skader den gode og sunde Forsikringsvirksomhed, og jeg tror, at naar Lovforslaget ændres her og der, vil det kunne komme til at opfylde det nævnte Formaal.

Jeg ser ikke i Motiverne Grunden til, at Ministeren har omarbejdet § 7 noget og foretaget en Ændring med Hensyn til de Kvalifikationer, om jeg saa maa sige, der kræves af Stifterne. Ifølge de tidligere Lovforslag skulde Stifterne være danske Statsborgere, der var bosiddende her i Landet; Ministeren har imidlertid begrænset dette til, at de skal have Indfødsret eller i de sidste 5 Aar have været bosiddende her, og at Flertallet af Stifterne skal have Bopæl eller Hjemsted her i Riget. Der findes, som sagt, ikke nogen Motivering for, at Ministeren har foretaget denne Begrænsning af Kravene til Stifterne, men vi faar maaske at høre nærmere derom.

Medens jeg finder, at det er meget rigtigt, som foreslaaet i § 11, at der skal angives i Stiftelsesoverenskomsten, hvor stor en Del af Aktiekapitalen der er tegnet af hver af Stifterne, savner jeg Begrundelse for, at der ved Stiftelse af gensidige Selskaber ikke skal angives, hvor meget hver af Stifterne har tegnet, men kun i Almindelighed, hvor stor en Del af Garantikapitalen der er tegnet af Stifterne, altsaa aabenbart i Forening, medmindre dette skal fortolkes saaledes, at det gælder hver af Stifterne; i saa Fald bør det have sit klare Udtryk.

I § 37, under Afsnittet Selskabsmyndighederne, staar der, at for gensidige Selskabers Vedkommende kan det bestemmes, at Retten til at møde og stemme paa Generalforsamlingen kun kan udøves gennem delegerede. Jeg kunde ønske at vide, hvad der menes med dette: det kan bestemmes. Er det i Selskabets Vedtægter, det kan bestemmes, eller er det af Statsmyndigheden eller af Forsikringsraadet, dette Krav kan stilles? I saa Henseende tror jeg, der vil fremkomme nogle Vanskeligheder. Jeg tror, at f. Eks. ved Forsikringsselskaber, der er dannet af større faglige Kredse, maa Valget af delegerede kunne foregaa gennem Organisationerne.

I § 39 staar der, ligesom i de tidligere Lovforslag, at ethvert Forsikringsselskab aarligt skal aflægge Regnskab i den Form, Forsikringsraadet foreskriver. Jeg finder dette fuldstændig rigtigt for det Regnskabs Vedkommende, der skal forelægges Forsikringsraadet, men det forekommer mig, at

et Selskab ikke bør være tvunget til at offentliggøre Regnskabet i den Form, Forsikringsraadet bestemmer. Det maa, synes jeg, være et Selskab tilladt for ikke at give Konkurrenterne Indblik i Forhold, som det ønsker at holde skjult for disse Konkurrenter, at offentliggøre sit Regnskab i en mere koncentreret Form. Men selvfølgelig bør det til Forsikringsraadet indsende Regnskabet i den Form, Raadet forlanger.

Med Hensyn til Regnskabsopgørelsen foreslaas der en Række Regler, af hvilke den første er den, at Organisations- og Etableringsomkostninger aarlig skal nedskrives med mindst en Trediedel af det oprindelige Beløb. Jeg finder, at dette maa skærpes noget derhen, at forinden Etableringsomkostningerne er fuldt afskrevet, maa der ikke af Overskuddet uddeles Renter til Aktionærerne, henholdsvis Garanterne. Det vilde være en Bestemmelse, som faldt fuldstændig i Traad med, hvad der staar i 2det Stykke af § 19 i Livsforsikringsloven, og det vilde forekomme mig rigtigt at tage denne Bestemmelse med ind.

Dernæst hedder det i Reglerne om Regnskabsopgørelsen, at under Betegnelsen „Aktiv i Henhold til Lov om Forsikringsvirksomhed § 40 b.“ kan som Aktiv opføres et Beløb, svarende til højst 50 pCt. af Aarspræmien for direkte tegnede, nye Forsikringer, hvis Varighed er mindst 5 Aar, dog saaledes, at dette Aktiv skal afskrives med mindst en Trediedel aarlig. Den sidste Bemærkning har man naturligvis taget med, fordi man mener, at der saa er taget tilstrækkeligt Hensyn til, at der altid vil være en Række Forsikringer, som ophører i Utide. Men det er sikkert ikke rigtigt, som Kommissionen har forudsat, at en Forsikring, hvis Løbetid er mindst 5 Aar, faktisk repræsenterer en Værdi. Det kan jo meget let hænde, at en saadan Forsikring er tegnet til en meget lav Præmie, en saa lav Præmie, at den maaske virker ruinerende paa Selskabet, samtidig med at Forsikringsbestanden i Virkeligheden ikke har nogen som helst Værdi, der lader sig realisere. Derfor mener jeg, at det vil være rigtigt, overfor i alt Fald de mindre gode Selskaber, at foretage denne Stramning, men dog give Mulighed for Dispensation. Men i hvert Tilfælde bør det ganske sikkert fastslaas, at der ikke maa gives Udbytte, før Erhvervelsesomkostningerne er afskrevet. For Livsforsikringsselskaber skal Tarifferne, naar det ikke er Statsanstaltens, godkendes af Forsikringsraadet, og der er den Mulighed, at Præmien er for lav, rimeligvis udelukket. Men noget tilsvarende kan man jo endnu ikke gennem-